

O Popelce - Páter Konijáš

0 Popelce – pohádka se špatným koncem

Na statku v prostředku malinké vesnice
Žily dvě holčiny a stará babice.

Holčičku vlastní pařátkem hladí.

A druhým fackuje ten úlet z mládí.

BABICE:

Dost divnej koníček máš a to sice

Ručičky zanořit do popelnice

Špindíra špinavá mě přivede do hrobu

Vždyť jistě chytila z humusu chorobu.

Popelka:

Matičko milená nech si ty kecy.

Podívej našla jsem úžasný věci.

Půlrohlik, salám a nějaké knížky,

Čtvrt piva, botky a tři voříšky.

Sestra:

No tak má sestřičko nedělej neplechu

Zahod ten humáč i těch pár vořechů.

Já teď jdu na bál ulovit prince.

Ty si tu počkej na Ukrajince.

Babice:

Když si furt špindíro libuješ v prachu

Tak vylov z popela zrníčka hrachu.

Popelka:

Nó že už vypadly ty blbý krávy.

Aspoň si klidánko zahulím trávy

Vypravěč:

No a jak řekla, tak také činila

Netuše že skank z ní udělá debila.

A tak se v rauši po bytě potácí

Hlavu jak meloun či balón pátrací.

Popelka:

Teď vás mám vy čůzy obě dvě na háku

Na dýze nabalím pěkných pár šoustáků.

Z vořechu vytáhla džíny a křiváka.

No a už na dýze vesele huláká.

Vypravěč:

Stalo se než bys rty do piva omočil

Že snědý týpek hned se k ní přitočil

Prej když hned vykouří tři jeho kámoše

Tak jí dá šlehnout skvělýho matroše.

Protože Popelka holoubky neměla

Nepozná kvalitní matroš od popela

Hulila, hulila a pak si šlehla

Rázem jak podřatá na zem si lehla.

Podivné hlasy, z dálky jak z tunelu

A pak se probrala v tureckém bordelu.

Macecha ni sestra, ta po ní nepláče

Na bále sbalili božího pracháče.

Konec je nejasný, ač je to k nevíře

Zřejmě si nabrnkli nějakýho Krejčíře.